

May 1952.

VI ARME SYNDERE

RASCH

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

Vi arme Syndere

Manuskript:

Fleming Lyng

Efter motiver fra Sigfrid Siwertz' novelle
„Slotsaftapning“

Musik: *Hans Schreiber*. Fotografere: *Poul Petersen, Jørgen Skov, Arthur Ornitz og Verner Jensen*. Tone: *Hans Olsson og Hans Sørensen*. Dekorationer: *Kai Rasch*, Kostumer: *Inger Bjarne*. Make-up: *Sonja*. Menuetten: *Erik Bidsted*. Produktionsleder: *John Hilbert Larsen*.

PERSONERNE:

Hannibal Svano	<i>Ib Schönberg</i>
Hermina von Ehrenburg	<i>Ellen Gottschalch</i>
Ulla Blom	<i>Astrid Villaume</i>
Jens Astrup	<i>Bendt Rothe</i>
Gulbæk	<i>Johannes Meyer</i>
Kurt Lønning	<i>Gunnar Lauring</i>
Willy von Ehrenburg	<i>Freddy Koch</i>
Dommer Truelsen	<i>Knud Heglund</i>
Fru Riise	<i>Minna Jørgensen</i>
Tove	<i>Berit Erbe</i>
Jenny	<i>Lise Ringheim</i>

Desuden medvirker:

Per Buckhøj, Einar Juhl, Torkil Lauritzen, Henry Nielsen,
Karl Stegger, Kjeld Markuslund, Olander Dam Willumsen,
Dirch Passer m. fl.

Produktion og udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Handlingen

»Venus aux belles fesses« — »Venus med den smukke bag« — kaldes en statuette af den berømte svenske billedhugger Sergel, og dette lille kunstværk, et udkast i brændt ler, spiller en betydningsfuld rolle i denne fantastiske historie. På sælsom vis griber Venus ind i kunsthistorikeren Hannibal Svanø's omtumlede skæbne og skaber konflikter for flere andre.

Efter at Svanø hele sommeren har ført et omflakkende, men ret behageligt liv, kun afbrudt af lejlighedsvis arbejdsperioder hos gamle venner rundt om i landet, begiver han sig ind til hovedstaden. På vejen lykkes det ham at slå en gammel skolekammerat, dommer Truelsen, for et lån, der sætter ham i stand til at indtage et solidt måltid i en lille hyggelig restaurant »Asietten«. Gæsterne her er væsentlig unge kunstnere, og blandt dem er maleren Jens Astrup. Han bor til leje hos »Asietten«s værtinde fru Riise, som ikke længere vil give ham henstand. Svanø overtager hans værelse, mens Astrup cykler ud i efteråret for at male et par billeder, inden han agter at sejle til Østen for at søge nye impulser, samtidig med at han sikrer sin eksistens, så længe rejsen varer.

På den egn, hvor Jens Astrup har slået sit staffeli op, ligger det forfaldne slot »Ludvigsminde«, som i mange år har stået ubeboet. Det ejes af en baronesse Hermina von Ehrenburg, en meget ekscentrisk dame med kleptomane tilbøjeligheder. Hendes administrator, højesteretssagfører Lønning, forlanger, at hun skal foretage de nødvendige reparationer, navnlig da hun ikke kan tænke sig at sælge ejendommen. Desuden bebrejder han hende, at hun har fjernet en kostbar Hollænder. Alt dette gør dog ikke indtryk på baronessen, og Lønning beslutter da at sende sin unge fuldmægtig, frøken Ulla Blom, som han længe har sværmet for, ud til »Ludvigsminde« for at hun kan tage skøn over skaderne og optage en fortegnelse over løsøret.

Ulla Blom kommer ud til slottet en uvejrsaften. En følelse af uhygge griber hende, da hun går gennem de skumle korridorer og værelser. Pludselig hører hun en kraftig mandsstemme deklamere, og da hun rystende af angst åbner døren til kaminstuen, ser hun en ung mand rejse sig fra sofaen. Det er maleren Jens Astrup, der har søgt tilflugt på det ubeboede slot. Ulla forsøger forgæves at få ham til at gå, men han nægter at gå ud i den piskende regn. Skulle der ikke være plads til dem begge på det store slot? Hun går ind på at lade ham overnatte på sofaen, så vil hun finde et værelse ovenpå.

»Sørgelig sover man ene — sødeligt slumrer man tvende« står der på den brede renæssanceseng i baronessens soveværelse. De to unge mennesker er ene i det forfaldne slot, uvejret udenfor, den spøgelsesagtige stemning i de øde værelser, nattens lyde — *alt* drager dem mod hinanden. — — —

Kærlighedsnatten bliver foreløbig kun en kortvarig lykke. Der kommer en kurre på tråden, Ulla forlader ham i vrede, og der sker så meget andet. En gammel snu marskandiser ved navn Gulbæk er klar over, at der findes mange værdifulde ting på baronessens slot. Han allierer sig med den kunstforstandige Hannibal Svanø, og sammen foretager de et natligt plyndringstogt til »Ludvigsminde«, hvor den sorgfulde maler har fundet trøst i den endnu velforsynede vinkælder.

Gulbæk og Svanø hjemfører kostelige skatte, bl. a. »Venus med den smukke bag«. Den pikante lille gudinde giver anledning til, at mørkets gerninger kommer for dagens lys. Sagen finder sin afslutning for retten, og her er det dommer Truelssen, der straffer de arme syndere. Retfærdigheden er sket fyldest, men historien får trods alt en *happy ending!*

